

Hotel-Restaurant-Serre De Vrouwe van Stavoren

Winterslaap in een

Stavoren was in tijden van weleer de oudste, grootste en rijkste stad van Friesland. Dat was toen het IJsselmeer nog Zuiderzee heette. Beter gezegd, Zuyderzee. Ontstaan rond het jaar 900, kreeg Stavoren in 1118 stadsrechten van keizer Hendrik V. In 1385 werd de stad lid van de Hanze. Sindsdien genoten haar schippers een belangrijk voorrecht: bij de tolheffing voor het passeren van de Sont kregen zij voorrang, hetgeen veel tijdwinst opleverde. Door het verzanden van de haven raakte Stavoren aan het einde van de Middeleeuwen in verval; uit die tijd stamt het verhaal over het vrouwtje van Stavoren. En onaangenaam persoon, deze vrouwe. Haar hoogmoed luidde de neergang van Stavoren in. Het standbeeldje dat ons dient te herinneren aan haar ongebreidelde hebzucht, kijkt uit over de oude haven waar jachthavens en platbodems een aantrekkelijk schouwspel bieden. Een nog beter havenzicht hebben de gasten van het naar haar genoemde hotel.

Stil

Nog maar vijf of zes jaar geleden was dit hotel 's winters dicht. Het restaurant houdt nog steeds de deuren gesloten gedurende 'het seizoen van sneeuw- en ijspret'. Logisch, want Stavoren

maakt in de vrieskou een uitgestorven indruk. Hotelier Bauke Kolk lijkt dat niet te deren. 'Lekker rustig,' zegt hij. 'Ik vind het eigenlijk wel best zo. De mensen uit de buurt komen hier 's winters niet eten; als ze al uit eten gaan, doen ze dat buiten Stavoren. We hebben hier niet echt een uitgaansleven. Mijn dochter gaat stappen in Sneek, 40 km verderop.' - En met een vaderlijke verzuchting: 'Daar moet ik haar dan midden in de nacht komen ophalen.'

Naar eigen zeggen mist Kolk de motivatie om mensen in het stille seizoen naar zijn restaurant te trekken. 'Bovendien staat het keukenpersoneel hier niet voor een grijpstuiver te werken. Bij onvoldoende aanloop zijn de koks me te duur; daarom neem ik ze telkens aan voor de periode waarin de toeristen wél naar Stavoren komen. Nee, daar maken zij geen enkel probleem van. Eén van hen werkt hier al sinds 1973; de anderen zijn ook oudgedienden. 's Zomers zitten we tjokvol; dan is het echt heel druk. Op één dag hadden we 508 eters, en dat kunnen we aan omdat bij ons de neuzen dezelfde kant op staan.' Geen enkele booteigenaar zal het historische havenstadje Stavoren links - pardon, aan bakboord - laten liggen. Het spreekt vanzelf dat Kolk zich vooral op die doelgroep richt. Dat wil niet

HOTELFORMULE

‘IT SIL HEVE’, ‘IT GIET OAN’... NOU, MOOI NIET. OOK IN DE WINTER VAN 2008/9 HEBBEN WE DE MEEST BE-ROEMDE FRIESE WOORDEN NIET HOREN UITSPREKEN; ALTHANS NIET DOOR DE PERSOON DIE DAARVOOR AANGEWEEZEN IS. WIJ NEDERLANDERS HEBBEN DE SCHAATSEN UIT HET VET GEHAALD EN HIER EN DAAR EEN TOCHTJE GEREDEN, MAAR DE ‘TOCHT DER TOCHTEN’... ACH, EN TOEN WAS ER ZO’N MALLOOT DIE HEM KLUNEND PROBEERDE AF TE LEGGEN. HIJ WAS OP WEG NAAR DE VROUWE VAN STAVOREN - DAT GETUIGT WEL WEER VAN ENIG INZICHT.

TEKST – JASON VAN DE VELTMAETE

elfstedenstad

zeggen dat de omgeving van Stavoren geen ander vertier kent dan spelevaren: de eeuwenoude Gaasterlandse bossen trekken menig fietser en wandelaar. En natuurlijk mag het Friese Elfsteden Arrangement niet ontbreken: vouchers voor het Friese Schaatsmuseum in Hindeloopen en het Jopie Huisman museum in Workum; een Elfsteden-stempelkaart met routebeschrijving; een keuze uit stoere gerechten (o.a. kapucijners met spek, Jäger Schnitzel, Bourgondische stoofpot, gebakken heekfilet en Staverse vispot met kreeftensaus). Voor alle duidelijkheid: deze ‘elfstedentocht’ is bedoeld voor fietsers. Verder het Zuid-West Hoek Fiets Arrangement, het Zuiderzee Arrangement (waarin een boottocht naar Enkhuizen en een bezoek aan het Openlucht Zuiderzee Museum aldaar) en uiteraard - want dat is hét product van dit hotel - het Wijnvat Arrangement. Over die wijnvaten straks meer.

Ishockey

Hotel De Vrouwe van Stavoren kent een lange traditie. ‘Dit pand heeft “altijd” al een horecafunctie gehad,’ vertelt Kolk. ‘In ieder geval vanaf 1800-en-nog-wat. Waarschijnlijk ook al eerder, want vroeger stond het buiten de stadspoort. Als de poort dicht was

konden reizigers hier - in de herberg - een onderkomen vinden.’ De ouders van Kolk namen het hotel in 1959 over; zij waren zelf afkomstig uit de caféwereld. Bauke was toen tien. Hij ging naar de ambachtschool, naar de bakkersvakschool in Groningen, en volgde daarna allerlei cursussen. Opmerkelijk in zijn levensloop is het ijshockeyverleden: hij speelde in het 1e van Heerenveen. ‘Ik ben niet echt een horecaman,’ beweert hij lachend. ‘Meer

Op één dag hadden we 508 eters

een hotelhouder. Ik ben namelijk niet zo’n prater. Daarin ben ik een echte Fries.’ - Dat moge zo zijn, maar van stugheid is geen sprake, en deze Fries heeft op zijn 53e nog even een ICT-diploma gehaald. Kolk is een systeembeheerder die al met websites in de weer was toen de meeste hoteliers niet of nauwelijks beseften welke enorme potentie het internet had, en welke belangrijke veranderingen het wereldwijde web met zich mee zou brengen. De drie websites van De Vrouwe van Stavoren worden - niet verwonderlijk - bezocht door mensen uit alle werelddelen, van Korea en Japan tot aan Brazilië en Canada. Dat is prachtig, maar

HOTELFORMULE

Kolk relativeert het hoge aantal websitebezoekers onmiddellijk: 'De enigen die daadwerkelijk komen, zijn de Duitsers. Dit hotel trekt mondiaal veel belangstelling, maar de reis ondernemen is een ander verhaal.'

'Ins Ausland fahren' voor de beroemde wijnvaten doen dus bijna alleen onze Duitse vrienden, die nog steeds Weltreisemeister zijn. En zij komen varen, want De Vrouwe van Stavoren is nu eenmaal voornamelijk een watersporthotel. De kredietcrisis zal hen waarschijnlijk niet stoppen, maar Kolk maakt zich toch een beetje zorgen: 'Als ik de krant open sla en geconfronteerd word met al die nare berichten... Om over de tv maar te zwijgen! Ik ben van nature een optimist, maar het kan best zo zijn dat de watersporters besluiten om niet of minder vaak in ons restaurant te gaan eten. Aan de andere kant zouden veel Nederlanders voorzichtigheidshalve kunnen besluiten om de vakantie ditmaal in eigen land door te brengen; dat kan voor ons weer gunstig zijn.'

Wijnvaten

Het hotel van Bauke Kolk is het enige hotel in Stavoren; het heeft 17 gewone kamers en 4 bijzonder ongewone. We hebben het natuurlijk over de vier originele Zwitserse wijnvaten van 14.500 liter elk. Deze zijn omgebouwd tot gerieflijke, sfeervolle kamers. Elk 'hotelvat' is voorzien van een zitkamertje, douche en toilet.

In 1973 nam Bauke de zaak van zijn ouders over en hij begon al vrij snel met 'project wijnvat'. 'Ik had zulke omgebouwde wijnvaten tijdens een vakantie in Zwitserland gezien,' vertelt hij. 'In een jeugdherberg. Toen heb ik direct op de achterkant van een placemat getekend wat mij voor ogen stond. Die tekening heb ik nog steeds. Zoals het mij toen voor ogen stond, is het geworden. Dat de wijnvaten hier in Stavoren staan, is trouwens te danken aan de burgemeester, want de schoonheidscommissie maakte er een probleem van.'

Momenteel ligt Kolk opnieuw in de clinch met de gemeente, want ook zijn nieuwe plan stuit op weerstand; ditmaal van een wethouder die heel weinig affiniteit lijkt te hebben met het fenomeen toerisme. En deze wethouder heeft 'niets te schaffen' met een lokale hotelier of burgemeester, want Stavoren is opgegaan in een groter geheel: het oude Friese stadje 'zucht' onder het bestuur vanuit Workum. Kolk: 'Wethouders daar bepalen wat hier moet gebeuren, terwijl ze amper in Stavoren geweest zijn. Vanaf 2011 horen we overigens bij de gemeente Sneek.'

Een nieuw project dus: acht chateau-wijnvaten uit het Beaujolaisgebied. Deze wijnvaten, met een inhoud van 23.000 (!) liter,

De Vrouwe van Stavoren

Kamers	21
Bijzonder product	kamers in wijnvaten
Restaurant-serre met lunchkaart en à la carte	
Beschut terras	
Kamerprijzen	69,50 tot 109,50 (2p) en 52,50 tot 82,15 (1p)
Arrangementen	56,95 tot 388,50
'Winterkamerprijzen' met flinke korting	

liggen nu nog bij de loods van een bouwbedrijf in Stavoren, maar Kolk hoopt de komende zomer met de bouw van de kamers te kunnen starten.

Verwachtingen

Deze hotelier blijft investeren, en dat is maar goed ook, want hij is - voor zo'n klein stadje - best een grote werkgever: twintig mensen in vaste dienst en twintig oproepkrachten. Uitbesteden, ofwel 'outsourcing' is aan Kolk niet besteed: 'Ik word vaak benaderd door bijvoorbeeld "housekeepingbedrijven", maar ik moet er niet aan denken! Als ik dat doe, stop ik met werken. Ik wil zelf de baas blijven; zelf weten en bepalen wie hier over de vloer komt. Het bevalt me prima zoals het nu is; ik sta 's ochtends fluitend op en ga 's avonds als laatste weg.'

In 1992 heeft Kolk zijn eerste website opgezet. Verreweg de meeste boekingen komen via zijn drie websites binnen, maar de bezoekers wordt wel gevraagd om even naar de balie te bellen. 'Allerlei mailtjes dezelfde dag nog beantwoorden... daar heb ik geen zin in,' zegt hij. 'Er is nog zoveel ander werk te doen: altijd wel wat te klussen; veel baliewerk; arrangementen die aangemeld moeten worden; het voorkomen van dubbele boekingen...'

Gevraagd naar de verwachtingen van zijn gasten: 'Voor onze Friese gewaarwording vinden wij de kamers wel mooi; dat moet genoeg zijn. Dit is een hotel om gewoon lekker neer te ploffen. Tegenwoordig zijn de verwachtingen vaak erg hoog. Te hoog, vind ik. Hoewel ik met enige regelmaat kijk naar hoe andere hoteliers het doen, ga ik uit van mijn eigen visie. In het ijshockey heb ik geleerd: de beste manier van strijden is de aanval; daarom wil ik zelf met ideeën en initiatieven komen. En voor de gasten geldt: iemand die enkel voor een kop koffie binnenkomt, wordt precies hetzelfde behandeld als een zakenman met dertig van zijn medewerkers op sleeptouw.'

Bauke Kolk heeft nog een hotel, maar dat is verhuurd aan een brouwerij. 'Daar bemoei ik mij niet mee. Je kunt namelijk maar één ding tegelijk echt goed doen. En je moet er altijd zelf bij wezen.' ■